U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci navrhovatele: **R. B. TRANS, s. r. o.,** se sídlem Novodvorská 412, Praha 4, proti odpůrci: **Městský soud v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o návrhu ze dne 4. 5. 2018,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 4. 5. 2018 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání označené jako „žaloba proti nezákonnému rozhodnutí“, v němž navrhovatel uvedl, že dne 3. 5. 2018 mu byla doručena *„podezřelá, neplatná úřední listina vydávaná za platnou, pojmenovaná Usnesení (Městského soudu v Praze) č. j. 178 ICm 249/2018-89 (MSPH 77 INS 25623/2014), datovaná 3. 5. 2018, se strojově uvedenými jmény JUDr. Pavol Pikna, soudce a „Shodu s prvopisem potvrzuje: M. K.“*. Z podání vyplynulo, že navrhovatel považuje dané usnesení městského soudu za „neplatné“, neboť bylo vydáno osobami, jež údajně z důvodu nevyřízených námitek podjatosti, návrhu na odnětí věci a šetření orgánů činných v trestním řízení pro páchání trestné činnosti v organizované skupině nesplňují zákonné podmínky pro výkon své funkce, a proto jsou osobami nezákonnými. Dále navrhovatel uvedl, že JUDr. Piknovi nebyla věc přidělena tak, jak ukládá platný „spisový řád“, je podjatý a rozhodnutí je vadné, resp. neexistuje důvod k vyloučení projednávané věci k samostatnému projednání. K danému podání připojil navrhovatel e-mailovou korespondenci týkající se insolvenčního řízení vedeného pod sp. zn. MSPH 77 INS 25623/2014 u Městského soudu v Praze, a incidenčních sporů v této věci. Navrhovatel se petitem návrhu domáhal toho, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2018, č. j. 178 ICm 249/2018 – 89, a uložil městskému soudu, aby zajistil, že rozhodne zákonný soudce, a aby zajistil zákonný postup nejen ve věci incidenčního sporu, ale v celém insolvenčním řízení, přičemž by měl být městský soud dle navrhovatele povinen provést přezkum všech spisů, které se předmětného řízení týkají, a přijmout okamžitě taková opatření, aby taková selhání nemohla být již nikdy aplikována v postupu vůči žádné osobě.

[2] Nejvyšší správní soud v prvé řadě zkoumal, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení.

[3] Soudy rozhodující ve správním soudnictví, tedy krajské soudy a Nejvyšší správní soud, poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Pravomoc těchto soudů je upravena v § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s. Soudy ve správním soudnictví rozhodují a) o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů, b) o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) o kompetenčních žalobách. Ve správním soudnictví dále soudy rozhodují a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, b) ve věcech politických stran a politických hnutí, c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

[4] Úkolem Nejvyššího správního soudu je dle § 12 s. ř. s. zajišťovat jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví jednotu a zákonnost rozhodování správních soudů, a to rozhodováním o kasačních stížnostech proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví, případně o dalších věcech, stanoví-li tak zákon.

[5] Z obsahu podání, jeho příloh a z veřejně přístupných evidencí (insolvenční řízení včetně incidenčních sporů jsou veřejně přístupná na https://isir.justice.cz/) Nejvyšší správní soud zjistil, že incidenční řízení sp. zn. 178 ICm 249/2018, spojené s insolvenčním řízením vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 77 INS 25623/2014, bylo zahájeno na základě žaloby pro zmatečnost podané navrhovatelem. V rámci incidenčního sporu navrhovatel podal námitku podjatosti soudce JUDr. Pavola Pikny, asistentky soudce Mgr. Jany Matouškové a soudní zapisovatelky M. K., o níž rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 28. 3. 2018, č. j. 178 ICm 249/2018 – 71, tak, že se k ní nepřihlíží, neboť obsahovala pouze popis subjektivního pocitu navrhovatele, přičemž na výzvu soudu k doplnění důvodů této námitky reagoval navrhovatel přípisem, v němž uvedl, že není jeho povinností vznesenou námitku nijak specifikovat.

[6] Podáním ze dne 3. 4. 2018 (doplněným podáním ze dne 27. 4. 2018) napadl navrhovatel usnesení ze dne 28. 3. 2018, č. j. 178 ICm 249/2018 – 71, další žalobou pro zmatečnost. Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 5. 2018, č. j. 178 ICm 249/2018 – 89, vyloučil tuto žalobu pro zmatečnost k samostatnému řízení, neboť žaloba pro zmatečnost ze dne 3. 4. 2018, podaná proti usnesení č. j. 178 ICm 249/2018 – 71, byla podána v řízení, zahájeném rovněž žalobou pro zmatečnost, kterou podal tentýž žalobce (navrhovatel) a která směřuje proti rozhodnutí téhož soudu č. j. MSPH 77 INS 25623/2014-B-654 a č. j. MSPH 77 INS 25623/2014-B-655. Soud nepovažoval za vhodné, aby o žalobě pro zmatečnost ze dne 3. 4. 2018, směřující proti usnesení senátu 178 ICm, rozhodoval opět senát 178 ICm.

[7] Navrhovatel v daném případě napadá usnesení krajského (městského) soudu, jenž rozhodl v insolvenčním řízení ve věci incidenčního sporu. Soudy ve správním soudnictví, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., přezkoumávají pouze rozhodnutí správních orgánů, nikoliv rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení (včetně věcí insolvenčních) či ve věcech trestních. Byť

pokračování

v některých případech mohou i soudy vystupovat v postavení správních orgánů, v dané věci tomu tak není, neboť se jedná o rozhodnutí soudu v rámci insolvenčního řízení. K přezkumu rozhodnutí insolvenčních soudů nejsou soudy rozhodující ve správním soudnictví věcně příslušné. Nejvyšší správní soud se tudíž nemohl přezkumem navrhovatelem označeného usnesení městského soudu zabývat a nemělo by z uvedených důvodů ani žádný smysl postupovat jeho podání některému z krajských soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Obdobně nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout ani o uložení povinnosti městskému soudu vykonat úkony podle předmětného návrhu, neboť správním soudům soudní řád správní ani jiný zákon takovou pravomoc nepřiznává. Brojí-li navrhovatel proti uvedenému usnesení městského soudu, je třeba navíc konstatovat, že byl v tomto usnesení řádně poučen o tom, že se proti němu nelze v rámci daného insolvenčního řízení odvolat.

[8] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že není příslušný k projednání dané věci ani k jejímu rozhodnutí, a obdobný závěr platí i pro krajské soudy rozhodující ve správním soudnictví, přičemž se nejedná ani o případ uvedený v § 46 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přitom nevyzýval navrhovatele k odstranění vad návrhu (§ 37 odst. 5 s. ř. s.), neboť je s ohledem na jeho obsah zřejmé, že ani po případném doplnění by nedostatek podmínek řízení nemohl být odstraněn.

[9] Vzhledem k tomu, že v dané věci nejsou splněny podmínky řízení a pro tento neodstranitelný nedostatek podmínek řízení nelze v řízení pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. o odmítnutí návrhu.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. května 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu